

Bilag 2.

Handels- og Kontoristforeningens Smørsektion.

København, den 8. Februar 1905.

Til

Formanden for det af Folketinget nedsatte Udvalg til Behandling af det af Regeringen forelagte Forslag til Lov om „Handel med samt Ind- og Udførsel af Landbrugsprodukter“;

Hr. Folketingsmand, Gaardejer *M. P. Blem*, R. af D.

Det Folketinget forelagte Forslag til Lov om „Handel med samt Ind- og Udførsel af Landbrugsprodukter“ giver Smørsektionen Anledning til at udtale, at den kan sympatisere med Forslaget om ved Lov at fastsætte et bestemt Fællesmærke for dansk Smør og derved vanskeliggøre eller maaske umuliggøre Forsøg paa i Udlandet at sælge andre Landes Smør som dansk.

I en gros Handelen herhjemme finde saadanne Forsøg, saavidt Sektionen bekendt, overhovedet ikke Sted.

Naar imidlertid et saadant Mærke er fastsat ved Lov, og Misbrug af det medfører Strafansvar, da mener man, at der er gjort, hvad der fra Lovgivningsmagtens Side kan gøres for at forhindre, at andre Landes Smørsorter i en gros Handelen forsøges afsatte som dansk, og maa fraraade at vedtage den øvrige Del af ovennævnte Lovforslag, for saa vidt det angaar Smør, thi de deri foreskrevne meget detaljerede Bestemmelser for Mærkning af udenlandsk Smør ville være til stor Gene for Handelen, og en effektiv Kontrol vil være meget vanskelig, for ikke at sige umulig at gennemføre, selv med Anvendelsen af et stort og bekosteligt Kontrolapparat.

Skulde imidlertid det ærede Udvalg anse det for nødvendigt, at der vedtages Bestemmelser om særlig Mærkning af udenlandsk Smør, da maa man indtrængende henstille, at det ikke, som nu i § 1 foreslaaet, bliver forlangt, at udenlandsk Smør allerede ved Ankomsten her til Landet skal være ikke alene forsynet med Oprindelsesmærke, men at denne Mærkning skal være foretagen paa en af Landbrugsministeren foreskreven Maade, thi denne Bestemmelse vil utvivlsomt i høj Grad vanskeliggøre Handelen og give Anledning til mange Bryderier, til Trods for, at der gives Adgang til at foretage den lovbefalede Mærkning, inden Smørret forlader Toldvæsenets Væрге, hvilket i Praksis som oftest vil være uigennemførligt, idet Forholdene i Havnen de fleste Steder, og da særlig paa de Steder, hvor Smørret som Regel losses, ere af den Natur, at en saadan Mærkning maa foretages paa aaben Gade.

Man formener, som ogsaa foreslaaet i „De samvirkende Landboforeninger“s Forslag til Lov om Handel med Smør § 2, at Mærkning af Smørret paa Importørens Lager, inden det eksporteres eller viderefhandles, maa være fuldkommen betryggende og tilraader endvidere at nøjes med at vedtage en Bestemmelse om, at fremmed Smør